

Lelkednek sem Art egy kis táplálék

BUÉK

2013. 01. 01. kedd Szépművészeti Múzeum:

A Kislányunktól kaptuk ajándékba a múzeumi belépőket. Gondoltuk, hogy az év első napja lesz a legjobb, mert mindenki aludni fog és szépen, lassan, nyugodtan, nem tömeg nyomorban megszemléljük a Cézanne kiállítást. E helyett azonban, a 15 órára előjegyzett időpontunkban, hatalmas tömeg nyüzsgött az előcsarnokban, mint később kiderült a kiállító teremben is. Annyi előnyünk azért származott az Internetes jegyvásárlásból, hogy a pénztárnál nem kellett sorban állnunk. A kiállításról kialakult véleményem megegyezik egy volt kollégáméval, amit kaptam a Facebook-on, így nem fárasztottam magam, idemásoltam. (Bár én nem lettem volna ilyen szigorú.)

Idézet következik:

Na, voltunk a Cézanne kiállításon. Ránk is ijesztett a mester, (vagy inkább a kiállítás szervezői) mert az első harmadban leginkább értékelhetetlen, befejezetlen, elrontott rajzok vannak kiállítva. (Hogy miért kellett a szemetesből, pincéből -padlásról azokat a rajzokat is előkaparni, amelyeken részegen firkált a mágus, az rejtély.) Tény az is, hogy nem a rajz-készsége emelte őt az óriások közé. Mindez megfejelve 3 bűn rossz korai festménnyel, a Gyilkosság, A nőrablás és a Boncolás triójával. Azt hittem igaza lesz a fikázóknak.....

Aztán ütős fordulat, kezdve a Tanyaudvarral, a feleség portréjával. És az Önarckép ! Elnagyolt, levastagolt, kidolgozatlan, de ott vannak az izzó sötét szemek és mögötte egy hatalmas lélek ! Zseniális ! Aztán a Harlequin -től már újra látni a génuszt, a csendéletek (bármennyire is gurulnának az almák) , a tájképek, a görbe utak révén. Fikázzák még az "Ülő paraszt" -ot, hogy nagyobb a keze, mint a feje. Hát nem a két kezével dolgozik a paraszt, vazze ?! Nem az a leglényegesebb ?! Az arányokhoz való görcsös ragaszkodás sohasem volt természete a mesternek. Egyébként is, nem a MŰVÉSZ feladata a valóság pontos leképezése, hanem a BŰNÜGYI HELYSZÍNELŐÉ ! Aztán a kártyázók, nagyon rendben van. A kiegészítő anyagok sem rosszak, Pizzaro, Corot, Courbet, Poussin. Szóval, elég tisztes az anyag összességében, figyelembe véve, hogy Cézanne egyike a legdivatosabbaknak és a nagy amerikai és nyugat- európai múzeumok is versengenek érte. Megéri a belépődíjat, ami nem kevés, de egy jobb étteremben már egy ebéd sem jön ki belőle... (Csak az a kezdet, csak azt tudnám feledni...)

2013. 01. 03. csütörtök

László Miklós: Illatszertár

Elegáns, Váci utcai, illatszertárban hatan dolgoznak. Asztalos másfél éve levelezik egy lánnyal, akit egyébként nem ismer, szeretné feleségül venni, de épp karácsony előtt kirúgják állásából. A tulajdonos, Hammerschmidt úr megfigyelteti feleségét, aki megcsalja Kardos segéddel...

Ha játszik a Kern, akkor nekünk „muszáj” színházba mennünk és jön velünk a Kislányunk is, mert Kern András, a család kedvence. A Centrál Színház (volt Vidám Színpad) új darabja, az **Illatszertár**, amelynek ősbemutatója, éppen ebben a színházban (anno Pesti Színház) volt 1937-ben. Közös véleményünk, hogy: Hát azért annyira nem volt olyan jó, mint ahogyan vártuk, még a Kern is eléggé középszerű (Lányom szerint: nincs is mit játszania!), de azért nézhető darabot láttunk. A színmű aktualitását, a bemutatásának időpontjában levő gazdasági válság és a jelenlegi gazdasági helyzet hasonlósága adja. Van a darabban állásföltés, árulás, félreértés, házasságtörés, összeveszés, kibékülés. Legjobb: a darab nyelvezete. Már a magázás is nagyon tetszett nekem, „a kérem”, „köszönöm”, az „alászolgája”, az

„ajánlom magamat”, „mivel szolgálhatok”, „legyen máskor is szerencsénk” kifejezések pedig gyönyörűségesek számomra és ismeretlenek, a dialógusok korabelisége egészen nagyszerű! Nem is gondolná az ember, hogy a színmű bemutatása óta még 100 év sem telt el és mennyire megváltozott a nyelvünk, mennyire másképpen beszélünk.

A darab díszlete csodaszép! Pedig nincs benne semmi különös, csak fel lett építve egy „igazi” illatszerbolt, ami majdnem olyan, mint egy patika. Nem tudom, hogy megvan-e még a Szervita téri, hasonló fehér bútorokkal, berendezett patika, vagy a valamikori Lenin körúton a Levendula nevű illatszerbolt, hát ezekhez lehet hasonlítani a díszletet. Célszerű, elegáns, tiszta. (Horesnyi Balázs) Miután ezeket a sorokat leírtam, kiderült, hogy: **Horesnyi Balázs a színpadra másolta Hajdufy Miklós tévéjátékának díszletét. Illatszerbolt kritika Népszabadság 2013. 01. 07. Zappe László.** Sajnos ezt a mondatot nem tudom felülírni, mert azt a bizonyos TV játékot nem láttam, tehát el kell hinnem, amit a Zappe László ír, még utána nézhetnék, hogy ott ki volt a díszlettervező, esetleg! (Mégis kutakodtam: az 1984-ben készült film stábjában nincs említve díszlettervező!)

Hasonlóan jók a jelmezek, remélhetőleg nem derül ki erről is, hogy valahonnan másolva vannak. (!). Különösen a férfiak jelmeze sikeredett tökéletesre. A kis, a nadrág bőségéhez mérten kicsi, alul lekerekített zakó vonala és a cipők orrára bukó bő nadrágok (Lásd: Chaplin öltönye), telitalálat! Tetszett továbbá a szürke és fehér színek alkalmazása. Semmi harsányság, tiszta egyszerű színek és vonalak, fehér köpenyek (Rátkai Erzsébet), jól fésült frizurák, nagyon elegánsan hatott az egész. (Mára csak nosztalgia az eladók udvariassága, megjelenésük ápoltsága, eleganciája, lesimított haj, gusztusos kéz! Hajaj!)

2013. 01 09. szerda

Úgy döntöttünk, hogy ezt a napot, teljes mértékben a kultúrának ajánljuk fel, két kiállítás és egy mozi, s lőn....

Francia Intézet 1011 Budapest, Fő utca 17.)

30 év magyar művészete a Francia Intézetben

A kiállítás rendezői művész párokat állítottak szembe: „párbeszéd”, de nem „mester-tanítvány”, hanem inkább finom jelek sorát követve. Például ilyen párost alkot: El Kazovszkij és Kelemen Károly egy-egy képe.

Az a baj volt velem ezen a kiállításon, hogy egyáltalán nem hatott rám. Megnéztem, láttam, ennyi! Az alkotók többségét nem ismerem, de ez még nem jelent semmit, mert Haász Katit, vagy Gellér B. Istvánt, vagy éppen Vahorn Andrást sem ismertem, mielőtt a képeiket láttam volna. De, amikor már láttam illetőleg megláttam az említettek műveit, nyomoztam, olvastam, megtudtam, megismertem, megszerettem. A Francia Intézet kiállításából nem jegyeztem meg senkit, akinek utána járhatnék. Még, akit ismerek, mint például Keserű Ilona, vagy Konok Tamás képe sem „igazi”. Szerintem a Francia Intézet csak „neveket” vett. Persze El Kazovszkij mindig felismerhetően „ugyan olyan”, s Ő már nem fog mást, többet alkotni, Klimó Károly, Nádler István, Szirtes János képeit már többször láttam, legutoljára Pécssett, amikor Pécs Európa kulturális fővárosa volt. Sajnos a többi alkotót nem ismerem, de alkotásaik nem lopták magukat a lelkembe.

Mint már említettem ugyanezen a napon, megkerestük a Ráday utcában az IF Kávézó és Éttermet és ott megnéztük a Vahorn András kiállítását.

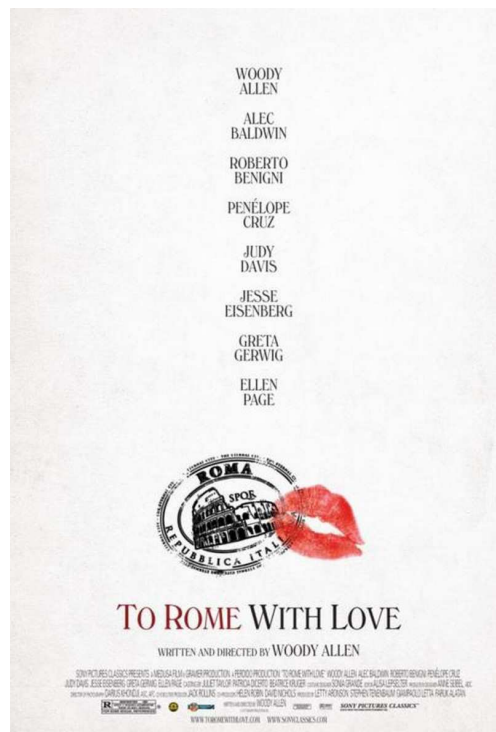
A Bizottság Múcsarnokbeli kiállítása óta nem láttam Vahorn képeket sehol. Ahogyan a képek keltezését néztem, ezen képek többsége a közel múltban készült. Bátran állíthatom, hogy „az örök ellenzék” és a „másképpen látás” szól az újabb képekből is. Pedig a Bizottság óta, mintha lett volna egy rendszer váltás. Lehet azonban, hogy Vahorn András együtt énekelheti a réges-régi műdallal: ...Anyám én nem ilyen lovat akartam!

Egyébként Vahorn, Vahorn maradt, olyan mint 20 évvel ezelőtt. Lásd: Plakáton levő kép, amelynek a címe: 2 lány ugyanazt csin-álja. (Találós kérdés: Vajon mit?)

A kiállítás megnyitóján, (2013.01.03.) a meghívó szerint, Dresch Mihály és Vahorn András improvizált, szaxofonokon. Azt hiszen teljesen ismeretlen területre merészkedtünk, (legalábbis, ami engem illet) már valószínűleg sem megismerni, sem megtanulni, sem megszeretni nem fogom ezt a fajta zenei stílust. Egyáltalán nem az én világom, mondhatnám azt is, hogy „az én apukám engem nem vitt oda”. Nagyon jó, érdekes és nyilván a dzsessz rajongók körében népszerű műsorral várja az érdeklődőket az IF jazz café restaurant. Szinte minden este más, más zenekar játszik, kiállításokat lehet nézni és még bridzs klub is működik. Aki szereti a dzsessz zenét, annak számára nagyon jó hely lehet.

Egyébként a Ráday utca teljesen át van alakulva, már nagyon régen nem jártam arra, valamikor a Liszt Ferenc tér és környékén alakult ki ehhez hasonló „kávéházaz” utca, amit, ugyan nem teljes pompájában, a hidegre való tekintettel, mutatta magát, de a nyomokból el tudom képzelni, hogy milyen lehet igazi működés közben.

Következő programunk a Vörösmarty moziban: **Rómának szeretettel** című film megtekintése volt.

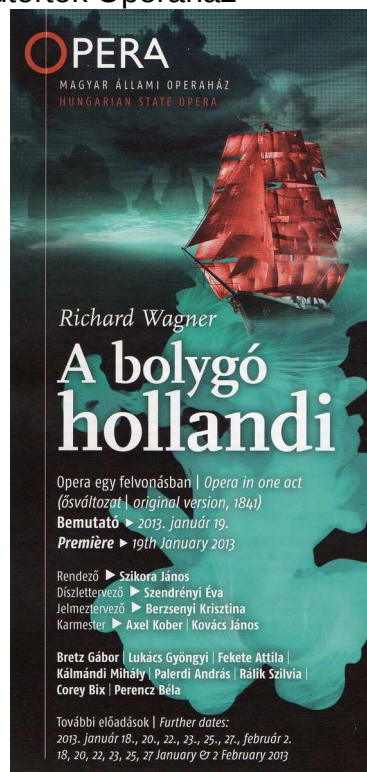
Woody Alen Európában készült filmjei közül a Rómáról, olaszokról illetve amerikai turisták Olaszországban való viselkedéséről szól a film. Több, lazán kapcsolódó, kis történetből összefűzéséből áll össze a film meséje, szerelmi, nosztalgiazási szálak mellett lassan kialakul a számomra legérdekesebb történet. Nyugdíjas – operák rendezésével is foglalkozó – minden művészethez „értő” férfi (Woody Alen) véletlenül felfedezi, hogy a vejének készülő pasi apja, gyönyörűen énekel, de csak a fürdés közben, a zuhany alatt! Ebből az alkalomból megismerhetjük Rómát és az olasz operát, különös tekintettel a Bajazzóra (Leoncavallo). Nagyon jó film, rengeteget lehet nevetni és mellékesen végigsétálni Róma legnevezetesebb látványosságain. Tetszett nagyon.

Volare, oo, Cantareee, oooo!!!

<http://www.youtube.com/watch?v=r9lwnVDQqG0&NR=1>

A film hangulata miatt hallgassátok ezt!

2013. 01 17. csütörtök Operaház

Főpróba.

OPERA
MAGYAR ÁLLAMI OPERAHÁZ
HUNGARIAN STATE OPERA

Szövegíró | Librettist ► Richard Wagner
Rendező | Conductor ► Szikora János
Díszlettervező | Set Designer ► Szendrői Éva
Jelmeztervező | Costume Designer ► Berzsenyi Krisztina

Karmester | Conductor ► Axel Kober, Kovács János

Donald | Daland ► Pallerdi András, Bretz Gábor
Senta ► Lukács Györgyi, Rálik Szilvia
Georg | Erik ► Fekete Attila, Corey Bix
Mary ► Balatoni Éva, Kovács Annamária
Kormányos | Daland's steersman ► Horváth István, Boncsér Gergely
A hollandi | The Dutchman ► Perencz Béla, Kálmándi Mihály

A bolygó hollandi döntő változást hozott Wagner operacserző pályáján, ekkor fogalmazódott meg benne világosan, hogy a stílus megújítása az operaműfaj radikális átalakításához kell, hogy elvezessen. Amikor Párizsban elkészült a darab első változatával – az egyetlen, megszokás nélküli felvonásban bonyolított cselekmény hősei ekkor még Skóciában és nem Norvégiában keresték a boldogságot és a megváltást – úgy vélte, hogy szerencsésebb lenne a frissen elkészült darabot nem operának, hanem „drámai balladának” nevezni. A Magyar Állami Operaház 2013-as első premijére ehhez a ritkábban játszott első változathoz tért vissza. E változatban különösen plastikusan érvényesül az a rendezői elgondolás, mely szerint a darab valamennyi pillanata – még a leghétköznapibb is – mítikus dimenzióval rendelkezik. Az egész művet a mítikus rajongás uralja, és ez a rajongás uralja, ami a realista pillanatokat is alaposan átszínezi, új megvilágításba helyezi.

Der fliegende Holländer marked a turning point in Wagner's career as an opera composer. It was during its creation that he realised his updated style would inevitably lead to a radical change in the operatic genre. On completion of his first draft in Paris – in which the heroes of an uninterrupted plot condensed into a single act were still seeking happiness and renewal in Scotland rather than Norway – Wagner decided that it would be more appropriate to describe the new work not as an opera, but as a "dramatic ballad". The Hungarian State Opera returns to this less frequently performed version for its 2013 premiere. Here, the director's concept is portrayed particularly starkly, according to which every aspect of the piece – even the most mundane – is afforded a mythical dimension. The entire opera is therefore dominated by a mystical reverence that colours it throughout and produces a bright glow even in moments of the greatest realism.

www.opera.hu | www.facebook.com/Operahaz

Régebben, amikor a munkahelyem két helyszíne között rohangásztam, Dobó utca és a Liszt Ferenc tér között, irigykedve bámultam a sok fehérhajú embert akik, délelőtt 11 óra körül az Operaház előtt, feljárója alatt ácsorogtak, bebocsátásukra várva, hogy a főpróbán megnézhessek a Operaház legújabb bemutatóját. „Hej, ha én is köztetek lehetnék...”

(No persze azt azért nem gondoltam, hogy ehhez előbb ősz hajúvá kell válnom! Bekövetkezett!)

Ma délelőtt mondhatni tavasz illatú levegőben mentünk az Operába, és szakadó hóban (Nagy pelyhekben hull a hó...!), télen jöttünk haza.

Az Operában Wagner: A bolygó hollandi című operájának főpróbáját láttuk, első szereposztásban.

Wagner 28 éves korában írta ezt az operát. (Bár nehéz Wagnert évszámokba és ezzel korlátokba terelni, mert egyszerre több mindent csinált, írt, karmesterkedett, adósok börtönében ült, zenét szerzett, félre tette, újra kezdte. A bolygó hollandi bemutatójára 1843-ban került sor, addigra Wagner „már” 30 éves lett. A témát pedig Norvégiában hallotta a tengerészekről, ahová úgy került, hogy feleségével Minnával éppen szökésben voltak, a hitelezőik elől Rigából hajón, Londonba, és várakozniuk kellett, amíg egy norvég fjordban megjavították a hajójukat.

A bolygó hollandi Wagner 4. operája a Rienzi és a Tannhäuser között, tehát még nem „igazi” Wagner mű. Mondják! Szerintem, azonban ez az opera minden wagneri jellemzőt tartalmaz. Ő írta a szövegekötvet, megvalósítja a vezér motívum elképzelését, végleg elhagyja az addig ismert operák jellemzőit és párbeszédes formát alkot az áriák helyett. Előírja az opera előadásának kötelezően betartandó szabályait, jelen esetben, hogy szünet nélkül folyamatosan végig kell játszani (Ős változat! Később mégis három felvonásra bontotta. Lehet, hogy a büfés kérésére?)

A bolygó hollandi története közismert, a hajós, akinek addig kell bolyongania, amíg egy hűséges nőt nem talál, s mivel nem talál, hát bolyong. Nyilván a rettegő hajósok képzeletének szülte a távolban vízen lebegő vörös vitorlás ismeretlen hajó. Tengerészeti népmese, ballada.

Wagner hajlamos volt az ilyen romantikus történetek megzenésítésére. A jelenlegi felújítás is erre „játszik rá” azaz a balladai, a mesés, a délibáb szerű lebegést állította előtérbe és vitte színpadra Szikora János. Nekem tetszik Szikora elképzelése erről a műről, amit tömören úgy lehet megfogalmazni, hogy: „Keresd a nőt!” Szikora elképzelésében nincs szó hűségről, vagy hűtlenségről, csupán annyiról, hogy a férfi illetőleg a nő egymás keresik, azt a csodát, amelyről József Attila ír: *Kit két ezer millió embernek, sokaságából kiszemelnek, te egyetlen,.....*

Segítette a rendezőt a teljes műszak, díszlet, jelmez, vetítések, világítás. (Ez utóbbi még nem volt tökéletes, de a főpróbát láttuk, tehát akad mód a javításra.) A Sentát alakító Lukács Gyöngyi és a Hollandit alakító Perencz Béla összecsengő párost alkottak. Lukács Gyöngyi, mintha kicsit sipítozott volna, amit nem szokott, fáradt lehetett, mert kétszer is leült az előadás alatt, amit nagyon valószínű, hogy a bemutatón nem fog tenni, bár a szerepébe belefért. (Furcsa volt nekem, hogy egyszer csak kivonult a színpad szélére és leült a szövőszéke mellé, a Hollandi meg sétált utána a sarokba.) Dicsérni leginkább a kórust lehet. Lehet, hogy azért mert én nagyon szeretem a férfi kórusokat, de az is lehet, hogy tényleg nagyon jók, a nők is persze. Zeneileg, karmesterileg (Ralf Weikert), minden rendben volt, röviden: nagyon jó előadást láttunk. (Vajh', mit írhat a Fáy Miklós?)

A díszlet és a jelmez megfelel a rendező által kigondolt „déliabábként lebegő balladának”. A ferde színpad (hajó plató) süllyed és emelkedik, ahogyan szükséges, a vitorlákat jelképező oldal falak akkor és úgy fordulnak, ahogyan kell és a hatalmas vetítési LED-es felület tökéletesen működik. (Szendrényi Éva)

Nem volt teljesen tiszta számomra, hogy mikor merre van a szárazföld illetőleg a tenger, mintha egy ezen dolgozni kellett volna még egy kicsit, hogy mikor merre forduljanak a szereplők. (Gondolom csak feljegyezte valaki a próba alatt!)

Senta és a Hollandi ruhái nagyon szépek. A körkörös csigavonalban kialakult minta, a köpenyük levetése után, összeilleszkedik, ahogyan a két ember egymásra talál úgy egészíti ki egymást a jelmezük is, hatásosan szép. (Berzsényi Krisztina)

Kicsit gyerekesnek, sőt dedósnak éreztem a tengerészek és a hozzájuk tartozó „mennnyasszonyok” portréit egymás ruháin! Hasonló képen az UV fénnel megvilágított fehér gumi csizmákat (még a függőnyt sem húzzák azonnal teljesen fel, csak csizmaszárig, hogy jobban érvényesüljön a „csizmák tánca”) és a nők fehér parókáját. De az is lehet, hogy nem baj „csak dőljön a közönség és vele együtt a lóvé”! Dőlni is fog, főleg ha külföldi!

Miután elküldtem a levelemet egyik iskolatársam, megkérdezte, hogy mi maradt ki a „rövidített változatból”. Ekkor jöttem rá, hogy miért volt nekem olyan furcsa a dalmű befejezése, hiányzott a „Megváltás” alcímű zene, amelyet Wagner csak a drezdai bemutatóhoz írt hozzá a művéhez.

Ugyanezen a napon este: Centrál Színház

a Manna és az Orlai Produkció bemutatja

Mohácsi István

FRANCIA RÚDUGRÁS

szeptett két részben

Pál András Kovács Patrícia
Felhőfi Kiss László Szabó Vera
Urbán Tibor Herczeg Adrienn

Bemutató:
2011. november 11.
Centrál Színház

Rendező: Mohácsi István

CENTRÁL SZÍNHÁZ

ORLAI
PRODUKCIÓS
IRODA

Manna
Kulturális Egyesület

**A ORLAI PRODUKCIÓ ÉS
A MANNA BEMUTATJA**

TÁMOGATÓK:

EJ
ELŐADOMÁNYOK
TUDOMÁNYOS
TUDOMÁNYOS
TUDOMÁNYOS

FUGÉ

fidelio

A szexuál-parapszichológus guruhoz egy viharos éjjelen két fiatal pár érkezik, hogy rendbe tegyék az omladozó kapcsolatukat. A keresztül-kasul bonyolódmas ötöshöz nemsokára egy vadító hatodik is kapcsolódik, így készen áll a szeptett: és ez az együttes nem ismeri a kénzféket.

Egy sodró lendületű, és még füledtebb erotikájú komédia a párkapcsolatokról, a szex titkos szabadkőműveseiről, és magáról a szexről azoknak, akiknek kevés a Káma Szútra. Egy darab arról, amit még a chatszobában sem mersz megbeszélni, és talán még az is kiderül, hogy milyen küzdősport is az a francia rúdugrás.

Mohácsi István:

FRANCIA RÚDUGRÁS

szeptett két részben

Roskovics Ákos Pál András
Ráth Zsuzsa Herczeg Adrienn
Goldmark Ernő Felhőfi Kiss László
Csemegi Kati Kovács Patrícia
Bíró Gyula Urbán Tibor
Székács Anikó Szabó Vera

Díszlet: Fodor Viola
Jelmez: Remete Krisztina
Asszisztens-súgó: Nagy Dóra
Produkciós vezető: Gáspár Anna
A rendező barátja: Róbert Gábor
Rendező: Mohácsi István

Jegyek kaphatóak:
Centrál Színház (Bp., VI. ker., Révay utca 18.)
szervezes@centralszinhaz.hu
06 1 301-2067

www.franciarudugras.hu

Estére elállt a hóesés és szépen elsétáltunk a Centrál Színházba.

Kezdem a végén! Amikor jöttünk le a lépcsőkön (Tudtátok, hogy két színház terem van egymás felett?) ezt hallottam: Gusztustalan volt! Hát van benne valami. Hehe! Mert az emberek többsége csinálni szereti, de csak kevesen szeretnek, nyíltan a szexről beszélni, bár trágár szavakat használni, talán mindenki szeret, ki érti ezt? Szó, ami szó, a szex, ha józanul mérlegeli a helyzetet az ember: valóban nem gusztusos. Persze, ha elkapja az extázis, akkor kit érdekel, hogy gusztusos-e vagy sem! Természetesen 160 ember társaságában, azért egy kissé más a helyzet, de hát ha a színészeknek nem kínos, akkor a nézőnek miért lenne az?

Zsuzsa a feleség, pszichiáterhez fordul, hogy megjavítsa a házasságukat. (Ugye emlékeztek, nem olyan régen egy hasonló témájú filmről számoltam be.) A szakember meghív egy másik házaspárt is, természetesen teljesen idegeneket, hogy kicseréljék a tapasztalataikat, majd, kissé hívatlanul, beállít egy nagyon csinos fiatal nő is. Így jön össze a szex-tett. Igen ám, de az orvos nagyot hibázik, a házaspárok nem ismeretlenek egymás számára, sőt, és a fiatal hölgy sem nem kezdő a szakmában, sem nem ismeretlen..... ebből mi lesz? Aki szeret nevetni és okulni, az nézze meg a darabot.

2013. 01. 24. csütörtök Kamra: **Rükverc**

KAMRA 2013 01 24 csütörtök Kerékgyártó István Rükverc Kerékgyártó István regényét színpadra alkalmazta Radnai Annamária	
Szereposztás	
Vidra Zsolt, később Vidra apja:	Bán János
Fiatál Vidra Zsolt:	Bán Bálint e.h.
Gazdag, és egyéb szerepekben:	Berezódi Zoltán
Vidra anyja, és egyéb szerepekben:	Bodnár Erika
Zsuzsi, és egyéb szerepekben:	Borbély Alexandra
Rutinos verőember, és egyéb szerepekben:	Dankó István
Gazdag vendége, és egyéb szerepekben:	Lengyel Ferenc
Vidra Joli, és egyéb szerepekben:	Mészáros Béla
Kustynné, és egyéb szerepekben:	Pálmai Anna
Főmérnök, és egyéb szerepekben:	Pelsőczy Réka
Rendező:	Szecsavay László
Diszlettervező:	Máté Gábor
Jelműtervező:	Czippler Balázs
Dramaturg:	Kovács Anikó
Színpadra alkalmazta:	Radnai Annamária
Asszisztens:	Radnai Annamária
Bemutató:	Tóth Judit
Előadás ismertető:	2013. 01. 25.
A 2012-es Könyvhétre megjelent regény epizódjai egy hétköznapi magyar emberről, Vidra Zsoltról szólnak. A Rükverc az ő életéről szól - a cím pedig a történetmesélés sajátos dramaturgiájára utal: a regény Vidra halálával kezdődik és az utolsó epizódig, amely születését írja le, az időben visszafelé haladva élte emlékeit, vagy sorsfordító mozzanatait jelennek meg. Szülei, szerelmei, egy-egy szóp és számos kínos, vagy éppen tragikus esemény...	
Főszereplőket harmincas éveik végén éri a rendszerváltás, de nem azok kórá született, akik előnyt látnak a jávuk újraelosztásából. Mégsem a rendszerváltás vesztese, hiszen már születésétől fogva a vesztesek világához tartozott. Élete felét, úgynevezett legszebb éveit egy elavult rendszerben élte le, de az új rendszer már nem kéri belőle. Evtizedek állnak még előtte, hogy azokat teljes föltséggel és a lecsúszás különböző stációiban végigjárja.	

Hát mondhatom, hogy a Kamrába érdemes járni, amihez csak nyúlnak, abból értéket hordozó alkotás lesz.

Erről a darabról is elmondható, hogy telitalálat. (Író:Kerékgyártó István, rendező: Máté Gábor) Az író a valóságot ábrázolja, hallotta, tapasztalta, látta, megtudta, nem tudom,

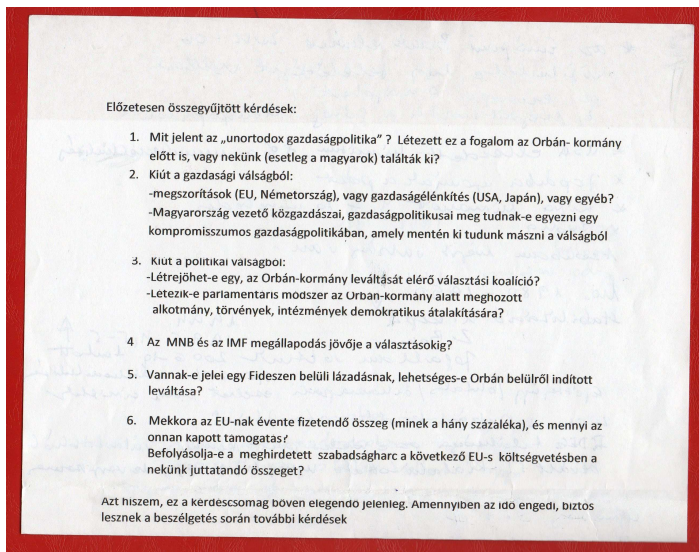
de lehet ilyen emberi sors. (Sajnos!) S aki egyszer lecsúszott jaj annak, visszaút nincs! Az ilyen ember már vonzza a bajt, a másik „ember” a lábát törli bele, vagy még azt sem, mert a cipője sem érintheti. Máté Gábor pedig empatikus képességgel éli bele magát a darabba és rendezi tökéletesre. Rémes az egész, de még nevetünk is, pedig zokognunk kellene.

Bán János pedig remek. Jutalom játék Neki ez a szerep. Főiskolás fia, pedig hihetően játssza el a főhős fiatal változatát, mindkettőjüket hozzásegíti a szerep megvalósításához, tökéletes hasonlóságuk. (Lásd: Plakát) Nagyon szép ez a két ember. (Persze lehet, hogy hozzájárul az értékelésemhez Bán János fiatalkori szerepe az Otik, Az én kis falum című filmben /1986/, ahol olyan tökéleteset alkotott, hogy azóta sem tudtam elfelejteni.)

A többi szereplő is nagyon jó, több szerepet játszanak, szükség szerint alakulnak át, hol ilyené, hol olyanná és megy nekik! (Persze tudom, hogy ettől színész a színész, de azért mégis.....)

A díszlet pedig zseniális! Egy „hajléktalan szatyorban” történnek az események, pár kellékkel, díszlettel: asztal, ágy, szék, amiket a szereplők tesznek ide-oda és annak látja a néző, aminek kell! Hogy hogyan zajlanak az események, és mi történik a darab végén a díszlettel, nem árulom el, hátha megnézi valaki, maradjon meglepetés.

2013. 01. 25. péntek Szalon Meghívott vendég: **Lengyel László politológus**

Kíváncsian vártam ezt a találkozást, és úgy is maradtam..... Bocsánat, de a nagyon okos embertől sem lettem okosabb. Persze biztosan bennem van a hiba!

Összefoglalás: (Vázlat) (Innentől csak a nagyon érdeklődők olvassák!)

„Unortodox” ilyen nincs!

Van: konvencionális (Továbbiakban: KO)
unkonvencionális (Továbbiakban: UKO)

U.S.A.

KO: Az állam nem avatkozik be a gazdaságba. Ez a felfogás 2008-ig létezett: az állam magára hagyja a bankokat és hagyja, hogy a csőd végig fusson a gazdaságon, bukjon, akinek buknia kell. (Példa 1929.) Vezérelv: A piac kiigazítja magát!

UKO: Az állam beavatkozik a gazdaságba. 2008 októberében 750.000 \$ bankmentés történt az USA-ban. Obama is megszavazta, pedig még nem volt elnök. Későbbiek során, megválasztása után 2400 milliárd \$ bankjegyet nyomtatott és engedte be a gazdaságba.

Európa

„Ránk nem vonatkozik” A válság megáll a határon. (Franciák, németek!)
Azután mégis „begyűrűzött”!

Az Európai Központi Bank elnöke kijelentette, hogy felelősséget vállal az európai országokért és felvásárolta a görög állampapírokat 2012.06.!

Európa két részre szakadt (Példa: munkanélküliségi mutató: É. 4,5 -5 %, D: 11,5 – felfelé %)
É: Benelux államok, Franciaország, Németország, Svédország, Norvégia, Dánia, Lengyelország
D: Spanyolország, Portugália, Olaszország, Görögország + amit nem soroltam fel)

&

U.S.A. elkezdett kimászni a válságból . Munkanélküliség 8 %-ra csökkent.

Japánba „nyomják a pénzt”

Kína kimaradt a válságból, 4,2% a növekedés

India:óriás léptekkel lábalt ki a világgazdasági válságból.....

Azonban mégis válság van!

Magyarország

1980-1990. elvultunk valahogy

Stabilizációs programok 1. Kupa	1991 -1993.
2. Bokros	1995 - 1996 4,5-5 % növekedés

2001-ben a Fidesz kezdte a „rontást”.

A Fidesz „találmánya” az állampolgárok érdekcsoport szerinti megkülönböztetése
Szegény vagy, beteg vagy, nyugdíjas vagy le vagy.....

Gyurcsány alatt az euró árfolyam átlaga 317 Ft.

Bajnai	--- „ ---	265 Ft. (Bajnai Merkelnél, téglapélda)
Orbán	--- „ ---	320 Ft, 280 Ft., 290 Ft.

Vissza fizettük ugyan az adóságunk esedékes részletét 3 héttel előbb (!), de 3 hónapos lejáratral és magas kamattal kibocsátott állampapírok eladásából befolyt pénzből fizettünk. Mi lesz 3 hónap múlva? Forint árfolyama azonnal felszökött 294,723 Ft-ra.

Napi hír az Internetről 2013. 01.28.:

*Az elmúlt hetekben folyamatosan közelítette, ma átlépte az euró ára a 300 forintos szintet. Hét hónapja nem volt ilyen gyenge a forint. A 300 forint feletti eurónál a magyar gazdaság egésze már veszít, mint korábbi cikkünkéből kiderül, **több a kára, mint a haszna.***

(2013. 01. 31-én Matolcsy „nyugodt” nyilatkozatára: 295,1 nőtt a Ft. árfolyama az euróhoz képest.)

&

Amelyik ország „nem hiteles” ott nagyon drága lesz a kamat!
A kormány nem fog megállapodni az IMF-el!
Nem kell izgulni! (Rogán Antal)

Hát Kedves Szalontársak!

Ennyit bírtam lejegyezni, nagyjából megérteni, ha Ti mást és másként értettetek, akkor javítsatok ki, alkalomadtán. Ami a többi kérdést illeti, jóslásra csak Kasszandra volt képes, de nem hitt neki senki. Így azután nem marad más hátra, majd csak az utókor elemzése, hogy hol, mikor, ki, mit rontott el! (Halványan dereng a tanulmányaimból, hogy ehhez a 4 kérdéshez tartozott egy 5. kérdés is: mennyiért?) Hát igen, mibe fog ez nekünk kerülni?

Ide illik a Balga Belga Barátunk véleménye: Naná, hogy Görögországot nem hagyják veszni, mindig is ki fogják menteni, mert katonai támaszpont van a területén, ami stratégiai fontos! És ezt tudják a görögök is! „Hát úgy vigyázzatok...!”

2013. 01. 28. hétfő Napi hír az Internetről

Decemberben [dőlt el](#), hogy 2013. július 1-jétől öt éven át Vidnyánszky Attila lesz a Nemzeti Színház új vezetője. A színház vezetői tisztségére négyen pályáztak, de csak két pályázó anyagát találták érvényesnek. A jelentkezőket véleményező bizottságból az eddigi igazgatót, Alföldi Róbertet csak egy ember támogatta. Ez az egy ember: TÖRŐCSIK MARI volt!

Hétfő reggel tíz órától lehetett jegyeket venni a még Alföldi Róbert vezette Nemzeti Színház márciusi előadásaira. Az Andrássy úti jegyiroda előtt hétfő reggel tömött sorokban várakoztak az emberek, hogy az utolsó, márciusi előadásokra bejuthassanak.

Sor az Andrássy úton.

Sor a Nemzeti Színház előtt.

2012. december 27. csütörtök

Ők miért álltak sorba?

Több tízezer rászorulót ajándékoztak meg a segélyszervezetek .

Ez a kép is, az előbbi is Budapesten készült, nem csak politikailag vagyunk kettészakadva!

Nagyon remélem, hogy nem nagyon sokára fent lesz a teljes 2012-es év az ART levelek között és a szerbiai utazásunk is (Utazások rovat) az Interneten.
Figyeljétek a www.muzsay.hu oldalamat.

2013. 01. 31.

Szeretettel

Ibici